

Tuva Vadisi ve Tevhid!

Allah Kâbe'yi; o saygıdeğer binayı, insanların dirliğine sebep kıldı. (Maide 5/97)

İbrahim, İsmail ile beraber Kâbe'nin temellerini yükselttiği sırada şöyle yalvardı:
“Rabbimiz, bunu bizden kabul et, dinleyen de bilen de Sen'sin!” / “Rabbimiz! İkimizi sana teslim olmuş kişiler yap, soyumuzdan gelenlerden de sana teslim olmuş bir toplum oluştur! (Bakara 2/127-128)

İnsanların içinde o haccı ilan et ki yürüyerek ve bitkin binekler üzerinde bütün derin vadilerden geçerek sana gelsinler. (Hacc 22/27)

Geleneğimiz her nedense; teslim olduğumuz ve inandığımız Kur'an'da İbrahim soyundan olan Resul ve Nebîlerden İsmail ve Muhammed (as) hariç diğer hiçbirisini Hac yükümlülüğü ile ilişkilendirmemiştir!..

Allah dostu[1] İbrahim'in Nebî torunları, onun İnsanlığa yaptığı Hac çağrısını sanki hiç duymadılar!..

İshak soyundan, kendisine kitap ve hikmet verilmiş, Kur'an'da haberleri bizlere aktarılan onca Nebî'nin bu bilgidен mahrum edilmiş olmasını düşünmek mümkün müdür?

Yakup (as) Oğullarına; “Benden sonra neye kul olacaksınız?” diye sormuştu. Onlarda, “Senin İlahına; ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın İlahına, o bir tek İlahı kul olacağız. Biz, zaten ona teslim olmuş kimseleriz!”[2] demişlerdi. Dolayısıyla İsrailoğulları'nın, sadece kendi soylarından değil İsmail'den de haberlerinin olmaması söz konusu edilemez!..

Onların torunlarından olan ve birisini öldürdüğü için[3] memleketinden kaçan[4] Musa, sekiz hac dönemi[5] Medyen'de kaldıktan sonra[6] başka bir yere yerleşmek için göç etmeye karar verir.

Musa'nın, Mısır'a geri dönmeyi düşünmesi mümkün değildir. Zira o, Mısır'a dönerse öldürüleceğine o kadar emindir ki; kendisine Elçilik görevi yükleyip Mısır'a gitmesini söyleyince, Allah'a; şu gerekçesini ileri sürecektir... “*Rabbim! Ben onlardan bir kişiyi öldürdüm; korkarım onlar da beni öldürür.*”[7] Bu durumda; Medyen'de salih bir kul ile anlaşmasını tamamlayan Musa (as)'nın ailesi ile beraber[8] varmak istediği bir başka yer olmalıdır!

Musa yolu üzerinde; “*Ayakkabılarını çıkar. Çünkü sen, Kutsal vadi Tuva'dasın*”[9] uyarısını alacaktır. Bu yer, öldürölme korkusu yaşadığı için üstelik ailesi ile beraber gitmeyi asla düşünmeyeceği Mısır olamayacaksa, neresidir?

Al-i İmran 3/96-97

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ

(96) İnsanlar için kurulan ilk ev, Bekke’de olandır. Bereketli ve herkese doğru yönü (kıbleyi) göstereceğini diye kurulmuştur.

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا ۗ وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ

(97) Orada apaçık göstergeler (ayetler), İbrahim’in (ibadet için) durduğu yerler vardır. Oraya kim girerse güvende olur. Bir yolunu bulup gidebilenlerin o Beyt’te (Ka’be’de) hac yapması, Allah’ın insanlar üzerindeki hakkıdır. Kim bunu görmezlikten gelirse bilsin ki Allah’ın kimseye ihtiyacı yoktur.

Allah, İbrahim (as)’e Musa (as)’dan yaklaşık 400 yıl önce vahy ile Kabe’nin yerini göstermiş ve İsmail ile birlikte temellerini yükseltmişlerdir. Musa (as)’nın yaşadığı dönemde şimdiki Kudüs’ün insanlığın merkezi olduğu ve insanların akın akın oraya aktığına dair tek bir işaret söz konusu dahi değildir...

İki kez kutsal kılınmış O yerin (Tuva vadisi) İbrahim’in tüm insanlığı çağırdığı Mescidi Haram bölgesi olmadığını düşündürecek bir karine bulmak da mümkün değildir. O dönemde şimdiki Jerusalem (Kudüs) şehrinin varlığı ve ona atfedilmiş bir kutsallığı söz konusu bile değilse; Müslümanların, Yahudiler tarafından anlatılan İsrail Oğulları serüvenini Kur’an perspektifinde yeniden ele alması mecburiyeti vardır.[10]

Allah, bu yerde Musa’ya, “Hemen gidin de ona deyin ki biz sizin Rabbinin elçileriyiz. İsrail oğullarını serbest bırak da bizimle gelsinler. Onlara eziyet edip durma.”[11] emrini verdi.

Bu ayet karşısında hemen; “Musa ve Harun, İsrailoğulları’nı Mısır’dan çıkardıktan sonra nereye getirecekti?” sorusu akla gelecektir. Mısır’dan çıkış sonrasında serüvenin yine Tuva’dan devam ettiği hususu da akıldan çıkarılmamalıdır...

Kutsal topraklar olarak Allah’ın (cc) Kutsal kıldığı, hem Âdem (as) hem de İbrahim (as) ile insanların davet edildiği yerin Mekke olduğunu biliyoruz. Müslümanların hem Kur’an hem de tarihi bilgiler doğrultusunda bu bilgiden en ufak bir şüpheleri dahi söz konusu değildir...

Hal böyleyken ayetlerde geçen Tuva vadisi eğer Mekke değilse neresidir!

Ardından da şu sorular gelecektir...

Tuva olarak anılan yer eğer başka bir yere ve kutsallığı da kaldırılmamışsa, bu ikinci yerin Kur’an da açıkça belirtilmesi ve bugün de o yerin kutsallığının devam ediyor olması gerekmez miydi? Bu durumda da İbrahim’in (as) davetinin ne anlamı kalırdı?

O kutsal yer (Tuva Vadisi) Mekke ise[12] Musa; Mısır’da Firavunun baskısından kurtaracağı İsrailoğulları ile birlikte, emri aldığı o kutsal vadiye geldiklerinde putperestliğe dalmış İsmail’in soyunu karşı karşıya getirerek, onları da vahye tabi kılıp insanlığın istikametini vahiy doğrultusunda belirlemiş olacaktı.

Kâbe insanlığın bilgisinde olan bir yer olduğundan zaten bir çekim merkezidir. Nebîlerin önderliğinde bu yerin insanlığın başkenti olması insanlığın çehresini değiştirebilirdi!..

Ne var ki, İsmail'in soyunun daldığı putperestlik ve Allah'ın dinini kendi heveslerine uydurmak için didinen İsrailoğulları'nın fesatçılığı; Allah'ın *“insanların dirliğine sebep kıldığı”* o mübarek beldeyi ve İbrahim'in insanlığa yaptığı daveti, binlerce yıl amacından uzaklaştırdı.

İnsanlar bilinçsizce de olsa[13] Allah'ın ilk kez Âdem ile birlikte kutsallığını ilan ettiği o bölgeye yine de akın akın geliyordu...

Ancak en son müjde(cı)yi, kendi kafalarından uydurdukları beklentiler ile tayin etmeye çalışan, bu uğurda maymunlaşan Yahudiler; ataları söz verdiği halde[14] tüm insanlıkla beraber *“Millet-e İbrahim'e Hanifen'e”* yönelemediler.[15] İbrahim'in sağlam temellere sahip yolunu Yahudi'leştirerek kendilerine tabi duruma getirdiler.[16] İbrahim'in soyu, o büyük fethi bir türlü gerçekleştiremedi.

Yakub'un soyundan olan Yusuf ve Bünyamin dışında, anneleri farklı kardeşlerin hırsları ilk zamanlardan itibaren hep engeller çıkardı. Onların gözlerini bu derece döndüren hırs, sanıldığı gibi kardeşler arası olabilecek basit bir kıskançlık değildi. Nebî'liğin kendi soylarından devamını arzuluyorlardı?[17]

Bu konuda Yakup, oğlu Yusuf'u *“Yavrucuğum! Rüyanı kardeşlerine anlatma; sana bir oyun oynarlar. Çünkü Şeytan insanın açık düşmanıdır”*[18] diyerek uyarmıştı...

Mısır'a yerleştikten sonra; Yusuf'un ardından babaları Yakup'a, kardeşleri Yusuf'a ve Bünyamin'e indirilmiş olan bilgilerle gelişen İsrailoğulları Mısır'da yönetimi de ellerine geçirip Allah ile güreşlerini sürdürdüler.[19] Musa zamanında hem din hem de zenginlikte firavunun etrafındakiler hep İsrailoğullarıydı.[20] Firavun önderliğinde Allah'ın ilan ettiği Anakenti unutturup ona alternatif oluşumu hayata geçirerek ilk fesatlarını[21] burada gerçekleştirdiler.[22]

Nebî'lerin geleceğini ve Allah'ın dininin yerine oluşturdıkları dinin sahibi olan İsrailoğulları'nı Mısır'dan çıkaracağını da bekliyor olmalıydı. Onlarsa beklenen Nebî'nin kendi soylarından olmasını arzu ediyor ve Mısır'da kalarak oluşturdıkları dini ve tüm ritüellerini sürdürmek istiyorlardı.[23] Nitekim Allah, Musa'ya; *“Firavuna varın da deyin ki: Biz, varlıkların sahibinin elçisiyiz, İsrailoğulları'nı bırak da bizimle gelsinler.”*[24] dedi.

Firavun da bir İsrailoğluydu!..

Mümin 40/28-29

وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا بُصِبْكُمْ بِبَعْضِ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ

Firavun ailesinden, imanını gizleyen bir mümin kalkıp dedi ki: “Bir adamı, Sahibim Allah'tır, dediği için mi öldürüyorsunuz? Halbuki size, Sahibinizden o açık belgelerle

gelmiştir. Eğer yalancıysa, yalanının cezasını çeker. Dürüstse, yaptığı tehditlerin bir kısmı başınıza gelebilir. Allah, aşırılık eden yalancı birini yola getirmez.

يَا قَوْمِ لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ

Ey halkım, bugün yetki sizdedir, bu toprak sizin hâkimiyetiniz altındadır. Başımıza Allah’tan bir bela gelirse bize kim yardım eder?” Firavun dedi ki “Size sadece kendi gördüğümü gösteriyorum. Size sadece doğru yolu gösteriyorum.”

Firavun’un İsrailoğlu olduğunu açıkça gösteren bu ayet dışında Kur’an’da geçen ilgili ayetlerde garip bir şekilde, Musa’nın; “İsrailoğullarını bırak da bizimle gelsinler!” sözünü, Firavun ve ileri gelenlerinin (meleler) hep üzerlerine aldıkları görülür.[25] Aynı zamanda bu Firavun ve Melelerin, Yakub soyundan gelen bir grubun erkek çocuklarını öldürüp kadınlarını hayatta bırakanlar olması ilginçtir.

“Firavun o ülkede baskıcı bir yönetim kurmuş ve halkını farklı kişilerin taraftarları şeklinde bölmüştü. Onlardan bir bölüğünü güçsüzleştirmeye çalışıyor, oğullarını boğazlatıp kızlarını sağ bırakıyordu. Çünkü o fesat çıkaran bir kişilikti.” (Kasas 28/4)

Böylelikle bir iki nesil sonra Yusuf ve Bünyamin’in soyundan gelmesi beklenen Nebî’ye babalık edebilecek erkek kalmayacak ve Nebî’lik soyunun diğer kardeşler arasından sözü *dinlenir*[26] olanın soyuna geçmesi sağlanacaktı. Kendisi de (Yusuf’un rüyasından önce) resul adayı bir Nebî olan sözü *dinlenir kardeş* ile onun etkisine giren diğer kardeşler (Yakub’un Yusuf ve Bünyamin dışındaki diğer erkek çocukları); Yusuf’un ardından, onun vahiy çerçevesinde Mısır’da kurduğu yönetimi ele geçirdiler. O güne kadar ellerindeki İbrahim, İshak, Yakub, Yusuf ve Esbat’a gelen vahiyleri[27] tahrif ettiler. Hac konusu bu tahrifin en görünür örneğidir. Kendi kurdukları düzeni hakim kıldılar ve üstünlük kurdular.[28] Firavun da düzenini, kendince doğru yol (سَبِيلَ الرَّشَادِ) iddiasıyla[29] ayakta tutmaya çalışmaktadır.[30] Firavunun doğru dediği yolda Allah’ın belirlediği kutsallar ya unutturulmalı ya da bozulmalıdır! Bu yüzden İnsanlığın istikameti olan Kâbe’nin görmezlikten gelinmesi ve mutlaka hafızalardan kazınması için ellerinden geleni yaptılar.[31] Nesî uygulaması da bu fesatlarının bir parçasıdır.[32]

Allah Musa ile bu oyunu bozdu...[33]

Musa’nın ana bir kardeşi Harun’un[34] sağ bırakılması hem bebeklerin öldürme işinin tüm İsrailoğulları’nı kapsamadığını hem de Yusuf’a tuzak kuran kardeşlerin, ileride Mısır’da hakimiyeti ele geçirip amaçlarına uygun olan ortamı oluşturmaya çalıştıklarının açık bir göstergesidir. Ayetlerden anlaşılacağı üzere; Firavun biryandan Nebî gelmesi endişesi taşımakta[35] bir yandan da hem İsrailoğulları’nın işgücü ve bilgeliklerinden yoksun kalmaktan hem de toplumda oluşmuş dengelerin bozulmasından endişe etmektedir. Bu süreçte Mısır’da kök salan İsrailoğulları’nın da Mısır’dan çıkmaya gönüllü olmadıkları anlaşılıyor.

Nebîlik soyunun babadan geldiğini iyi bilen Firavun ve a'li, bir Nebînin gelmesini ancak erkek soyunu keserek engelleyebileceklerini düşünmüşlerdir. Bunu anlamak için, Harun'un Musa'ya Araf 7/150 ayetinde *anamın oğlu* diye hitap etmesinin altı çizilmelidir.[36]

Firavun'un; *"Çünkü sizin dininizi kendininki ile değiştireceğinden veya kurulu düzeni bozmasından korkuyorum"*[37] deyip Musa'nın "İsrailoğulları'nı benimle gönder" talebine karşı ısrarla direnmesi, diğer taraftan da Allah'ın planının[38] işliyor olması dikkat çekicidir.

***"Ey Halkım, Allah'ın size yazgısı (emri) olan şu kutsal toprağa girin; gerisin geri dönmeyin; yoksa elinizde ve avucunuzda olanı kaybedersiniz."* (Maide 5/21)**

Uzun bir serüvenin ardından Musa İsrailoğulları ile ilk emri aldığı yere, Tuva'ya gelip onlara "şu kapıdan girin" dediğinde,[39] İsrailoğulları *sebt* bahane edip o vadiye girmediler ve döneklik yaptılar. Halbuki *sebt* Mısır'dayken Firavunun onlara dikte ettiğiydi... O gün hem dinleniyor hem de ibadet ile daha fazla meşgul olabiliyorlardı.

Ancak hırsları onlara *"Sen git rabbin ile savaş, biz burada oturacağız"*[40] dedirtti. Böylelikle Başlarında Musa ve Harun varken, saf vahiy ile doğruya yönelmiş ve kurtuluşun kapısına gelmişlerken, yeniden eski karanlıklarına[41] geri dönüp döneklik ettiler. Musa'ya ihanet ettiler. O'da kendisinin toplumu ile arasını ayırması için Allah'a dua etti.[42] Kıskançlıkları İsrailoğulları'na Mukaddes toprakları terk ettirdi. Girmedikleri Allah'ın O Kutsal Toprakları onlara kırk yıl haram kılındı.[43] Nitekim Allah'ın lanetine maruz kalan İsrailoğullarının bir kısmı maymunlaştı, bir kısmı domuzlaştı, bir kısmı da azgınlara kul oldu.[44] Döneklik yapıp azgınlara kul olanların bir kısmı kuzeye yönelip Lübnan bölgesini yurt edindiler ve çok sonra da Yahudi krallığını kurdular.

Allah'ın Kuddüs kıldığı, insanların da -Allah'ın Kuddüs kıldığı O yeri tanıyıp akın akın gelerek- Mukaddes bellediği Mescid-i Haram, tek ve ortadayken İsrailoğulları hırslarına yenik düştü. Allah hiçbir şekilde kutsal kılmadığı halde, kendi Kudüs'lerini ilan ederek yeni Mukaddes topraklar oluşturdular. Bu da onların yeryüzünde çıkardıkları ikinci büyük fesatları oldu. Kendilerine verilen ve insanlığa Tevhidi emreden ilahi vahyi tahrif ettiler. O mübarek vahiyleri şirki ve insanlar arasında ayrılığı emreden bir din haline dönüştürdüler. İşte o Yahudiler insanlığın tekamülü için elzem ve kaybolduktan sonra İbrahim ile insanlığa yeniden dikte ettirilen Hac görevini[45] engellemeyi Kutsal bir görev olarak algıladılar ve bunu halen sürdürmekteler. Bu kalpleri parçalanıncaya kadar da sürecektir...[46]

Kendilerine verilmiş onca ayrıcalık[47] ve fırsatları geri tepmiş olan Yahudilerin bugün tek çıkışları inanmış insanlara tabi olmaktır.

"Allah'ın desteğini ve insanların desteğini almamış olanlar, her yerde alçaklık damgası yer, Allah'ın gazabına gelirler. Üzerlerinde çaresizlik damgası da olur. Çünkü Allah'ın âyetlerini görmezlikten gelmiş ve nebîlerini haksız yere

öldürmüşlerdir. Bu ceza, yaptıkları isyana ve aşırı davranışlarına karşılıktır.” (Ali İmran 3/112)

Kendilerinden olan İsa Mesih’in getirdiği açık delilleri de inkâr ettiler. Ortadan kaldırmak için başaramasalar da onu öldürmeye kalkıştılar. Beklenen son Nebî[48] İsmail’in soyunda çıkınca da tamamen yoldan çıktılar.

Yeryüzünde birlik (Tevhid) İsrailoğulları’nın inatları sebebiyle bir türlü gerçekleşemedi. Sonunda insanlık Allah’ın tek dininden üç ayrı din çıkardı. İşte gerçek ayrılık budur.[49]

İsrailoğulları’nın Mısır’dan Kutsal Vadi Tuva’ya getirilmesi; İbrahim’in iki soyunun içine düştüğü, putperestliği ve azgınlığı ortadan kaldıracaktı. Bu İsrailoğulları’nın her şeylerine denk büyük bir fırsattı.

Maide 5/21

يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ

Ey Halkım! Allah’ın size verdiği şu tertemiz yere girin; arkanızı dönmeyin, yoksa her şeyinizi kaybedersiniz.”

İsrailoğulları, çağdaşlarına üstün kılınan vasıflarını[50] ortaya koyarak yürüyüşlerini, içlerindeki o resule tam güvenerek tamamlayabilseydi, bugün yeryüzünde Barış hakim olur, insanlık İslam’ın tüm güzelliklerini binlerce yıl öncesinden buyana yaşayabilirdi. Ama onlar; “her şeylerini kaybetme bahasına Allah ile güreşen dedeleri Yahuda’nın izinden gitmeyi tercih ettiler. Mısır’da kurup temellerini attıkları dinlerinin en temel uygulaması sebt uygulamasını Allah’ın vahiylerine tercih ettiler.

İsrailoğulları; Musa içlerindeyken çok az bir kısmı hariç kaybettikleri o büyük imtihanın ardından, Meryem oğlu İsa’ya verilen açık belgeleri de görmezlikten geldiler. İçlerinden biri olmasına rağmen O’nu öldürmeye azmettiler. Bu ihtirasın karşılığında insanlığın nasıl bir duruma düştüğünü, Allah (cc) Kur’an’da şöyle açıklıyor.

Allah, bu elçilerden kimini kimine üstün kıldı. Kimiyle konuştu, kimini birkaç basamak yükseltti. Meryem oğlu İsa’ya da açık belgeler verdi ve onu Kutsal Ruh ile destekledi. Allah, tercihi (insanlara bırakmayıp) kendi yapsaydı, sonrakiler o açık deliller geldikten sonra birbirleriyle savaşırlardı. Ama ayrılığa düştüler; kimi inanıp güvendi, kimi âyetleri görmezlikten geldi (kâfir oldu). Tercihi Allah yapsaydı, birbirleriyle savaşırlardı. Ama Allah dilediğini yapar. (Bakara 2/253)

Demek ki geçmişte bu iki imtihandan biri kazanılabilseydi son Nebî[51] Mekke’nin fethi ve onca savaş ile baş etmek zorunda kalmayacak; İnsanlık, “**Seçilmiş Elçi Mekkeli Muhammed**” (as) ile tevhide kavuşabilecek ve ihtimaldir ki Adem’in kovulduğu o cennet ortamını bu dünyada insanlığa vahyin aydınlığında yaşanabileceğine örneklik yapacaktı...

İbrahim (as) ve Muhammed (as) ile arasında gelen tüm resullerin başarıyla geçtiği o büyük imtihanlar, sonradan gelenler için vahyi her seferinde anlaşılır kıldığı halde, maalesef insanlık kendini ateşe sürüklemeye ısrarla devam ediyor.

Hasan Mustafa Arslan

[1]Bkz. Nisa 4/24

[2]Bkz. Bakara 2/133

[3]Bkz. Kasas 28/15

[4]Bkz. Kasas 28/21

[5]Bkz. Kasas 28/27

[6]Bkz. Kasas 28/28

[7]Bkz. Kasas 28/33

[8]Bkz. Kasas 28/29

[9]Bkz. Taha 20/12

[10]Kendinden önceki kitapları tasdik eden Kur'an'ın; o kitapların şu an elimizde olan halini olduğu gibi referans alması, Tasdik'in "yalanı ortaya çıkarma doğrusuna onay verme" ilkesine terstir.

[11]Bkz. Taha 20/47

[12]Tuva vadisi'nin Mekke'den başka bir yer olması mümkün görülmemektedir. Daha geniş bilgi için Bkz.; "Mukaddes Tuva Vadisi Mekke" makalesi.

<http://www.tuvavadisi.org/mukaddes-tuva-vadisi/>

[13]Bkz. Enfal 8/35

[14]Bkz. Bakara 2/133

[15]Bkz. Nahl 13/123-124

[16]Bkz. Bakara 2/140

[17]Bkz. Yusuf 12/8-20 Kardeşlerinin Yusuf (as)'a olan düşmanlığı genelde basit bir kardeşler arası kıskançlık üzerine bina edilir. Oysa hepsi de Yusuf'tan büyük olan ağabeylerin henüz bir gulam olan çocuğu önce öldürmeye sonra da köleleştirip satmaya vardırarak bir davranışı basit bir kıskançlık ile açıklamak tuhaftır. Bu kardeşlerin tamamının Nebî'lik soyunun kendisinden devam etmesi beklentisinde olması kadar normal bir durum olamaz. Nebî'lik konusunda emareler gösteren bir kardeşin ise normal koşullarda diğer kardeşler tarafından da desteklenmesi beklenir. Yusuf suresi her nedense(!) tamamen İsrailiyat algılarıyla kurgulanmış olarak anlandırılmaktadır.

Daha da tuhaf olan İslam ulamasının bu kadar aleni bir durumu sığ bir yaklaşımla “kardeşlerin babalarının sevgisini kıskanması” şeklinde açıklamasıdır. Böylelikle sure diğer ayetlerle bağı koparılmış ve bir masala dönüştürülmüştür. Yusuf suresinde olayların başladığı ilk ayetlerden itibaren çok sayıda Dilbilgisi kuralları ihlalleriyle sure ve olaylar tanınamaz hale gelmiştir. Yakub (as) insanlığa önder bir resul olarak değil de gözü yaşlı dirayetsiz bir ihtiyar konumuna indirgenmiştir. Oysa kardeşlerin 12/91’deki “*Tallahi Allah seni bize tercih etmiş, kesinlikle biz hatalıyız*” demeleri, gerçek amaçlarını ortaya koyan bir itiraftır. Konuyla ilgili yürütülen “Yusuf Kissası” çalışması ile bu konular inşallah detaylandırılacaktır.

[18]Bkz. Yusuf 12/5

[19]Bkz. Mümin 40/28-29; Araf 7/109-110, 127; TaHa 20/56-57, 63; Yunus 10/83; Şuara 26/34-35; Ayrıca Bkz. Yorgun Maymunlar Günü Sebt-Şabat 2017; a.g.e s. 212-217

[20]“Karun Musa’nın kavmindendi; zamanla onları ezmeye başladı.” Kasas 28/76

[21]Bkz. İsra 17/4

[22]Bu bir iddia olup Kible konusundaki çalışma tamamlandığında konu ile ilgili çok sayıda bağlantı Allah’ın izniyle ortaya konulmuş olacaktır. Sadece Yunus 10/87 ayetinde geçen Musa’nın Mısır’da evlerde kible belirlenmesi konusu, bilinmesi ve üzerinde düşünülmesi gereken önemli bir detaydır.

[23]Bkz. Mümin 40/34 – (Firvunun Yusuf’tan sonra bir Nebî gelmesinden şüphe etmesi böyle bir bilginin olduğuna işaret etmektedir)

[24]Bkz. Şuara 26/16-17

[25]Bkz. Mümin 40/28-29; Araf 7/109-110, 127; TaHa 20/56-57, 63; Yunus 10/83; Şuara 26/34-35; Ayrıca Bkz. Yorgun Maymunlar Günü Sebt-Şabat 2017; a.g.e s. 212-217

[26]Bu kardeş ileriki tarihlerde adına Krallık kurulacak olan Yahuda’dır. Allah ile güreşende aslında bu kardeştir. Kur’an’da bu kardeş ismi verilmeden içlerinden sözü dinlenir olan şeklinde Yusuf 12/10 da belirgindir. Aynı kardeş Bünyamin’in alıkonmasından sonra da (Yusuf 12/80-81) öne çıkar.

[27]Bkz. Ali İmran 3/84 (Bütün Nebî ve Resullere kitap verilmiş olduğu ile ilgili olarak)

[28]Bkz. Casiye 45/16 (İsrailoğullarına Kitap Hikmet ve Nebîlik verilmesi Harun (as) ve sonrasında.)

[29]Bkz. Mümin 40/29

[30]Bkz. Zuhruf 41/53

[31]Bu iddianın sebebi Bakara 2/132 ayetidir. Kur'an'da; *“İbrahim, bu dine uymayı oğullarına vasiyet etmişti. Yakup da öyle yaptı...”* cümlesi dururken aksini iddia etmek Kur'an ile ters düşmektir...

[32]Bkz. Tevbe 9/37

[33]Bkz. Kasas 28/7-17

[34]Bkz. Araf 7/150

[35]Bkz. Mümin 40/34

[36]Soyun baba üzerinden tanımlanması esastır. Ancak Yusuf döneminde Orta Krallık (M.Ö. 2500'ler) olarak bilinen Mısır'da var olan kadın hakimiyeti ve soyun bugünkü Yahudiler'de olduğu gibi kadın üzerinden belirlenmesi ilkesi, Yahudiliğin temellerini buralarda aramayı gerektirmektedir.

[37]Bkz. Mümin 40/26

[38]“... Sonra bir plan dâhilinde buraya geldin, ey Musa.” – Taha 20/40

[39]Bkz. Nisa 4/154

[40]Bkz. Maide 5/24

[41]Bkz. İbrahim 14/5

[42]Bkz. Maide 5/25

[43]Bkz. Maide 5/26

[44]Bkz. Maide 5/60

[45]Bkz. Bakara 2/128

[46]Bkz. Tevbe 9/110

[47]Bkz. Bakara 2/122; Casiye 45/16

[48]Bkz. Ahzap 33/40

[49]Bkz. Bakara 2/91

[50]Bkz. Bakara 2/122; Casiye 45/16

[51]Bkz. Bakara 2/129 – 151